

Nieuwsbrief | 10

Maatschappelijke Ontwikkeling

PAGINA 2

Gemeente Amsterdam

PAGINA 3

Combiwel

PAGINA 5

Gemeente Westland, Hellendoorn
en Eersel

PAGINA 7

Stichting JeugdNU

PAGINA 8

Positie kiezen!

PAGINA 8

Veere revisited

BMC | advies
management

Samenwerken versterkt de verbindingen

In deze tiende uitgave van de Nieuwsbrief Maatschappelijke Ontwikkeling (voorheen Sociaal Beleid) wordt onder andere de meerwaarde van een integrale aanpak en samenwerking bepleit. Het verbinden van diverse beleidsterreinen vergemakkelijkt het benoemen van de herkenbaarheid en identiteit van de gemeente. Zo is de lokale economie van de glastuinbouw in de gemeente Westland de 'drager' van het cultuurbeleid.

Uit de gesprekken in Amsterdam blijkt dat samenwerking nodig is om de sociale verbanden en netwerken in een wijk of buurt sterker te maken. De huidige wijze van aanbesteden lijkt opgebouwde netwerken onder druk te zetten. Het werkt een snelle afwisseling van aanbieders in de hand. Als oplossing wordt voorgesteld dat gemeenten meer gaan sturen op effecten over een langere termijn. Om elkaar in de samenwerking te versterken is regie van de gemeente belangrijk, zo vinden eigenlijk alle partijen. Vertrouwen is in die samenwerking een belangrijk

sleutelwoord. Het doel van de inzet is steeds de burger in staat te stellen zichzelf en anderen te helpen. Dit vraagt een focus van alle organisaties op het resultaat van hun inzet voor de burger. JeugdNU begint hier al jong mee door jeugdambassadeurs op te laten treden als tolk om het Verdrag over de Rechten van het Kind uit te leggen aan hun leeftijdsgenoten.

Wij wensen u veel leesplezier!

Marianne Dijkstra
marktgroepmanager BMC

Ketenaanpak in Amsterdam

In de veertien Amsterdamse stadsdelen worden de zorgnetwerken rond mensen met meerdere problemen de komende jaren versterkt. Die zorgnetwerken worden 'maatschappelijke steunsystemen' genoemd. Stadsdeel Zeeburg heeft onlangs met ondersteuning van BMC een convenant gesloten met instellingen die samenwerken in deze maatschappelijke steunsystemen.

'Een vreselijk woord, maatschappelijke steunstelsel', aldus Jan Hoek, wethouder in stadsdeel Zeeburg. 'Maar we hebben het wel ergens over. Het gaat over het oplossen van problemen voor en met mensen die zelfstandig wonen, die problemen op meerdere gebieden hebben (sociaal, geestelijke gezondheid, verslaving, schulden, enzovoorts) en die niet zelf om zorg of hulp vragen. Die zorg was al redelijk goed geregeld, maar we zien tegelijk dat het nog veel beter kan in Amsterdam.'

Stappen in de goede richting

Er is onvoldoende zicht op het aantal Amsterdammers die tot de doelgroep worden gerekend. Want veel mensen om wie het gaat zijn mensen die zorg mijden en dus niet in beeld zijn bij instellingen. Of het gaat om mensen die zijn afgeknapt op de hulpverlening, bijvoorbeeld omdat die nooit echt hun problemen kon helpen oplossen. Vervolgens zijn zij uit beeld geraakt.

Jan Hoek: 'Dat moet je niet hebben natuurlijk. Als het aanbod van zorg te verkokerd is of om een andere reden onvoldoende aansluit bij wat mensen nodig hebben, dan moet dat aanbod veranderen. En we moeten ook meer lef hebben om aan te pakken, om ons te bemoeien met mensen die zichzelf en anderen tot last zijn. Met die maatschappelijke steunsystemen hopen wij een paar stappen in de goede richting te zetten.'

Allereerst willen we er sneller bij zijn. Als mensen hun woningen ernstig vervuilen, overlast veroorzaken of de huur al tijden niet betalen, zijn we gewoon veel te laat. We gaan dus proberen om signalen over zorgbehoeften sneller op te vangen. Dat kan zijn doordat bewoners het eerder melden als zij denken dat het

niet goed gaat met de buurman of buurvrouw, maar ook doordat instellingen eerder aangeven dat de problematiek van hun cliënt breder is dan ze zelf met hun specialisme kunnen helpen oplossen. We hebben al een aantal jaren succesvolle meldpunten Zorg en Overlast in Amsterdam waar al die meldingen binnenkomen, dus de basis ligt er al. Het is nu zaak om daar óók de lichtere signalen op te vangen.

Ten tweede willen we komen tot een sluitende aanpak per cliënt. Instellingen mogen niet meer langs elkaar heen werken, er moet duidelijk worden vastgesteld wie casemanager is, wat ieders rol is in het hersteltraject en hoe het traject dan verloopt.

Ten slotte willen we dat de cliënt zelf en zijn of haar familie, vrienden,

kennissen en burens een grotere rol krijgen in het toewerken naar oplossingen. Een heleboel zaken kunnen mensen heel goed zelf oplossen, soms met wat steun in de rug. De directe omgeving van een cliënt moet zoveel mogelijk zelf het maatschappelijk steunstelsel zijn. Daar ligt een belangrijk deel van de kracht.'

Risico's

In alle Amsterdamse stadsdelen wordt de komende tijd met deze aanpak gestart. Het succes heeft zich dan ook nog niet bewezen. Jan Hoek is voorzichtig als het gaat om het verwachte resultaat. 'Ik zie een paar risico's', zegt Hoek. 'Het is niet altijd makkelijk voor instellingen om buiten de grenzen van hun specialisme te kijken en een stap terug te doen ten gunste van een

betere aanpak door anderen of door de cliënt zelf. Daarbij komt dat de specialisatie van instellingen tot gevolg heeft dat met heel veel partijen moet worden afgestemd. Het is de vraag of dat altijd soepel zal lopen. En wat te denken van het krachtenveld waarin instellingen opereren: hoe laat je als GGZ-instelling of welzijnsinstelling zien wat je toegevoegde waarde is, als die bestaat uit het feit dat je een stap terug doet? Terwijl je zomaar de schuld kunt krijgen als het mis gaat en zich incidenten voordoen?’

Convenant

Het onderkennen van de risico's brengt de vervolgstap, het indammen ervan, met zich mee. Hoek: 'We hebben een convenant gesloten met alle partijen die een rol hebben in de zorgketens rond mensen met meerdere problemen. We gaan ervan uit dat iedereen ongeveer dezelfde problematiek bij bepaalde personen ervaart, maar dat de oplossing niet altijd door één instelling geboden

kan worden. Samenwerken heeft dan een meerwaarde, en als overheid hebben wij de positie om dit goed te regisseren. Samenwerking moet per saldo voor instellingen aantrekkelijker worden, dan dat instellingen op grond van hun financiële belangen of marktpositie ten onrechte de gehele zorg voor iemand op zich nemen. We zijn nog op zoek naar de juiste checks en balances hiervoor.

'Als het aanbod van zorg te verkokerd is of om een andere reden onvoldoende aansluit bij wat mensen nodig hebben, dan moet dat aanbod veranderen'

Ook kan het voor instellingen moeilijk blijken om de rol van niet-professionals en cliënten zelf in het zorgtraject op waarde te schatten.

Het is vaak volkomen nieuw voor hen om in de uitvoering van een trajectplan samen te werken met familie en vrienden die taken verrichten waarvan je als instelling denkt dat je ze zelf beter zou kunnen. Het is dus van belang om het proces te zien als een deel van het resultaat. Maar hierin is nog een lange weg te gaan.'

Rol van het stadsdeel

'Als stadsdeel kunnen we hierin een goede rol spelen. Het zal best wel eens misgaan. Een nieuwe aanpak vergt oefenen, uitproberen, soms fouten maken en soms fouten van anderen accepteren. Het zal niet altijd lukken om met cliënten en met de 'informele zorg' samen te werken. Maar we gaan het wel proberen in Zeeburg, we gaan met elkaar een leerproces in. We moeten als stadsdeel hiervoor de ruimte geven aan instellingen en erop vertrouwen dat ook zij uiteindelijk als resultaat willen boeken: verbetering van de situatie van de cliënt.'

Combiwel:

'Aanbesteden: de klant wordt er nog niet beter van...'

Met deze woorden zet Hans Zuiver, directeur bestuurder van Combiwel, zijn opvattingen kracht bij als het gaat over het aanbesteden van welzijnsdiensten door gemeenten en stadsdelen.

Combiwel is een brede welzijnsorganisatie met ongeveer 40 miljoen euro aan omzet en 1.200 medewerkers. In 1998 vond de, voor Combiwel, eerste openbare aanbesteding van kinderopvang plaats. Hans Zuiver: 'Van deze procedure hebben wij veel geleerd en de ervaring kwam later goed van pas.' Na 2001 is er een ware 'hurry up' ontstaan. Van het totale welzijnswerk en jongerenwerk, tot aanbestedingen van taalonderwijs en inburgering, alles wordt tegenwoordig aanbesteed. Doel is vaak een verbetering in de efficiëntie. De vraag is: levert aanbesteden iets op voor de klant?

Effecten

In het welzijnswerk komt aanbesteding van bestaande werkzaamheden vaak voort uit onvrede bij de gemeente over de huidige resultaten volgens Hans Zuiver. 'Als een stadsdeel gaat aanbesteden, sta je als zittende uitvoerder op achterstand. De bestaande situatie en ervaringen worden vergeleken met mooie plannen van een nieuwe aanbieder. Anders is beter zo luidt het credo.

Lees verder op pagina 4

‘Het middel lijkt op dit moment eerder een doel op zich te zijn geworden. Onderzoek van het ministerie van VROM heeft uitgewezen dat aanbesteding kwalitatief niets beters oplevert, maar alles wel duurder maakt.’

Dat werkt kortetermijndenken in de hand en staat een integrale aanpak in de weg.’ De verwachte verbetering kan na overname van het werk door een nieuwe partner makkelijk averechts uitpakken volgens Hans Zuiver: ‘In een recent geval heeft Combiwel na verlies van een aanbesteding haar jongerenwerkers overgeplaatst naar een ander stadsdeel, waar net een aanbesteding was gewonnen. Dit betekende dat de nieuwe aanbieder geen personeel kon overnemen en op zoek moest naar ander personeel. Dit leverde enkele maanden vertraging op van de uitvoerende werkzaamheden in het betreffende stadsdeel. De jongeren zijn daar allesbehalve mee geholpen.’ Het middel lijkt volgens Hans Zuiver op dit moment eerder een doel op zich te zijn geworden. Een goede offerte kunnen schrijven is ook heel belangrijk geworden.

Positieve effecten

Een positief effect van aanbesteden is dat nieuwe creativiteit gevraagd wordt. ‘Binnen Combiwel wordt het beste in de organisatie naar boven gehaald. De drive om werk wat wij met hart en ziel doen te behouden, is enorm. Een aanbesteding winnen is de kroon op het werk en de inzet van medewerkers!’ Er komen nieuwe samenwerkingsrelaties tot stand die samen een sterkere partner voor de gemeente zijn. ‘Een recent voorbeeld is de samenwerking met Ecosol uit Haarlem dat zich richt op werk en activering (reïntegratie). Met haar heeft Combiwel een kenniscombinatie kunnen maken die heeft geleid tot leerwerk trajecten.’

Maatschappelijk ondernemen

In hoeverre wordt het maatschappelijk ondernemen van organisaties gestimuleerd met aanbestedingen? Hans Zuiver: ‘Aanbesteden heeft feitelijk niets te maken met maatschappelijk ondernemerschap. Je haalt namelijk geen geld uit de markt. Je speelt in op een vraag van de gemeente die vervolgens wordt gefinancierd met subsidiegelden. Daar komt bij dat het verliezen van opdrachten uiteindelijk funest kan zijn voor je organisatie. Wanneer er geen nieuwe opdrachten voor terugkomen, beland je

in de molen van reorganisaties. Er is dan helemaal geen ruimte meer om in te zetten op maatschappelijk ondernemen.’ In 2004 is Combiwel gekozen als maatschappelijk ondernemer van het jaar. Projecten als de samenwerking met Ahold en kinderopvang wat leidde tot kinderdagverblijf ‘De Gouden Koets’ en de samenwerking met het onderwijs in één van de eerste brede scholen in Nederland, De Community School, vormden daarvoor de aanleiding. Maatschappelijk ondernemen is nieuwe allianties zoeken om samen iets vorm te geven.

De klant

Of een openbare aanbesteding nu iets beters oplevert voor de klant is nog maar zeer de vraag aldus Hans Zuiver. ‘Onderzoek van het ministerie van VROM heeft uitgewezen dat aanbesteding kwalitatief niets beters oplevert, maar alles wel duurder maakt. Als we daarbij optellen dat met de voortdurende wisseling van uitvoerende partners de sociale structuur in de wijk onder druk komt te staan, is de conclusie dat de klant er niets mee opschiet. Ons uitgangspunt luidt dat wij willen investeren in mensen.’

De toekomst

Kijkend naar de toekomst voorspelt de directeur van Combiwel dat de hype over zo’n vijf jaar voorbij zal zijn. ‘Welzijn is de Haarlemmerolie van de samenleving en is gebaat bij onderling vertrouwen en goede relaties. Wij zouden, zoals rond de prachtwijken, meer langdurig moeten willen investeren met een integrale aanpak van partners op het gebied van wonen, werken, leren en zorg.’

Door frequente wisseling van uitvoerende organisaties is onbedoeld gevolg van het aanbesteden dat wij de opgebouwde sociale structuur in de wijk steeds meer kwijtraken. Samenwerking van (maatschappelijke) organisaties als randvoorwaarde van aanbesteden stimuleert maatschappelijk ondernemen en een integrale aanpak. Als de gemeente in aanbestedingen meer het gewenste effect gaat benoemen wordt investering over een langere termijn mogelijk. Daar is de burger bij gebaat!’

Steeds meer gemeenten ontwikkelen kunst- en cultuurbeleid. In de eerste plaats is het realiseren van een goed cultureel klimaat een doel op zich: actieve en passieve cultuurparticipatie biedt mensen vrijetijdsbesteding, het geeft ze plezier, het helpt ze zichzelf te ontwikkelen, het zet ze aan het denken, brengt nieuwe werelden in beeld et cetera. Steeds meer wordt cultuur echter ook een middel. Er liggen kansen in de verbinding met sociaal beleid (sociale cohesie, aantrekkelijk leefklimaat), ruimtelijk beleid (kwaliteit van de openbare ruimte, ontwikkeling van het cultureel erfgoed) en het economisch beleid (cultuurtoerisme, vestigingsklimaat). Dergelijke ontwikkelingen maken een gemeentelijke visie op cultuurbeleid van groot belang.

Van honderd ideeën naar vijf acties

De gemeenten Westland, Hellendoorn en Eersel ontwikkelden hun eigen cultuurbeleid en vertellen over hun ervaringen.

Bepaal je profiel

Voor gemeenten is het belangrijk om in het cultuurbeleid in te zoomen op de sterke kanten van de gemeente en de kansen op dit vlak te benutten. De missie van de gemeente Westland is dan ook een cultuurbeleid te voeren dat sterk aansluit bij het krachtig economische profiel van de regio. 'We hebben in ons cultuurbeleid de link gelegd met de glastuinbouw in onze gemeente. In het cultuurbeleid zetten we actief in op teelt, productie en duurzaamheid in de culturele sector', vertelt Hans van Leeuwarden, teamleider sport, cultuur en jeugd van de gemeente Westland. 'Dit betekent dat we de komende tijd investeren in cultuur en jeugd (teelt), op artistieke productie en vernieuwing (productie)

en in behoud door ontwikkeling en bundelen waar nodig (duurzaamheid)'. Onlangs is de kadernota cultuur voor de gemeente Westland vastgesteld door het college van B&W.

Belangrijke stap in de totstandkoming van deze kadernota was een oriënterende bijeenkomst met de raadscommissie. Juist voor een nieuwe gemeente zoals Westland is het van belang om voorafgaand aan het gesprek met het culturele veld de inhoudelijke, financiële en organisatorische kaders te bepalen. Tijdens een inspirerende bijeenkomst zijn aan de hand van een viertal scenario's de grenzen hiervoor verkend.

Uitvoerbare plannen

De gemeente Hellendoorn koos ervoor om een 'Dag voor de Cultuur' te organiseren. Een dag waarin de vastgestelde kaders werden vertaald naar een uitvoeringsprogramma en waar ontmoeting en inspiratie centraal stond. Bert den Ouden, beleidsmedewerker cultuur in Hellendoorn: 'Dat was een gouden formule. Iedereen die belangstelling had voor cultuur, die wilde meepraten over cultuur en ideeën wilde aandragen voor het nieuwe cultuurbeleid was welkom. Het gevolg was een rijk geschakeerd deelnemersveld: culturele instellingen, welzijns-

Lees verder op pagina 6

organisaties, onderwijs, toerisme, ondernemers.' De dag leverde nieuwe gezichtspunten op en bovenal veel gedragen ideeën. De gemeente vertaalde de uitkomsten vervolgens in een uitvoeringsprogramma voor cultuurnota. In High Five zijn vijf actieprogramma's opgenomen met een looptijd van twee jaar. De vijf programmalijnen zijn: cultuurbeleving, jeugd- en jongerencultuur, cultuur en ruimte, cultureel erfgoed en cultuurtoerisme.

Per actieprogramma is een uitvoerder benoemd, zijn middelen toegewezen en is een planning opgenomen. De uitvoerders zijn vooral gezocht bij externe partijen (bibliotheek, theater, VVV, muziekschool). Aan het eind van de looptijd van het uitvoeringsprogramma cultuur worden de actieprogramma's geëvalueerd. Nieuwe acties mogen pas worden toegevoegd als de eerdere acties zijn afgerond. Hiermee houdt de gemeente het cultuurbeleid overzichtelijk en uitvoerbaar. 'Het culturele veld kijkt reikhalzend uit naar een nieuwe Dag voor de Cultuur Hellendoorn', aldus Den Ouden.

Behouden en vernieuwen

Bij de ontwikkeling van haar cultuurbeleid, wilde de gemeente Eersel vernieuwen zonder de verworvenheden uit het verleden weg te gooien. 'Onze gemeente bestaat uit een aantal kernen met relatief sterke gemeenschappen. Het culturele verenigingsleven bloeit hier', zegt Ria van der Hamsvoord, wethouder cultuur in

Eersel. 'De amateurkunst heeft dan ook een duidelijke plek in het cultuurbeleid gekregen. Ook is ingezet op het ontwikkelen van een marktplaats cultuureducatie waar het aanbod van culturele activiteiten en de vraag vanuit het onderwijs bij elkaar komt.' Daarmee samenhangend zet de gemeente al enkele jaren in op het realiseren van multifunctionele centra in de kernen. Deze dragen bij aan de leefbaarheid van de kernen en zijn ook voor het culturele leven van groot belang.

Eén van de nieuwe elementen in het Eerselse cultuurbeleid is de Cultuurstraat. In de Cultuurstraat komen cultuur, erfgoed, openbare ruimte en toerisme bij elkaar. Het lukte de gemeente hiervoor gedeeltelijk externe financiering te realiseren.

Resultaten

In Hellendoorn ziet men duidelijk positieve resultaten van het nieuwe cultuurbeleid. Bij de bouw van het

Huis voor Cultuur en Bestuur, het nieuwe gemeentehuis dat gecombineerd is met (onder meer) een theater en een bibliotheek, is cultuur niet ingebracht aan het eind van het bouwtraject maar juist aan het begin. Een van de verbindingslijnen heeft geleid tot de eerste textiele raadszaal van Nederland. Een vilten tent van kunstenaar Claudy Jongstra verbindt het (textiele) verleden van de gemeente met de hedendaagse tijd. Het Huis voor Cultuur en Bestuur op zich leidt volgens de gemeente tot verrassende combinaties en grotere slagkracht.

De Cultuurstraat krijgt steeds meer vorm in Eersel. De route gaat aanwezig culturele, historische en landschappelijke waarden aan elkaar verbinden en versterken. Een route waar ook iets aan toegevoegd gaat worden in de vorm van hedendaagse kunst of landschapskunst en die op een vernieuwende en kunstzinnige manier gemarkeerd gaat worden. De route moet zowel aantrekkelijk zijn voor inwoners als toeristen en kan op eigen initiatief worden gelopen én als ontmoetingsplek dienen bij culturele evenementen. De ideeën en de middelen zijn er; de komende periode is het de uitdaging de route tot uitvoering te brengen. De gemeente werkt hiervoor samen met de Nieuwe Brabantse Kunststichting.

CULTUURNOTA

De gemeenten onderschrijven het belang van het hebben van een goede cultuurnota. De nota zorgt voor een duidelijke visie en samenhang in het gemeentelijk cultuurbeleid. Dit geeft voor alle partijen duidelijkheid bij het maken van afwegingen. Bovendien geeft de nota sturing aan de uitvoering van cultuurbeleid. In een goede nota zijn immers ook afspraken gemaakt over organisatie en middelen.

De drie gemeenten hebben een aantal tips voor een goed resultaat:

- Start met een inventarisatie van de culturele sector;
- Stel een kadernota cultuur vast;
- Vertaal de kaders in samenspraak met het culturele én maatschappelijke veld naar een actieprogramma;
- Maak afspraken over de uitvoering, de inzet van middelen en de planning.

'Kinderrechten gaan boven alles!'

Met deze woorden benadrukt Willemijn Dupuis, directeur van stichting JeugdNU haar tomeloze inzet voor de rechten van het kind zoals vastgelegd in het kinderrechtenverdrag dat door Nederland in 1995 is geratificeerd.

Op 20 november 1989 aanvaardden de Verenigde Naties unaniem het 54 artikelen tellende Verdrag voor de Rechten van het Kind. In dit internationale verdrag is vastgelegd dat kinderen recht hebben op verzorging, bescherming en respect. Vrijwel alle landen van de wereld hebben het inmiddels ondertekend en kunnen er dus op worden aangesproken.

Willemijn Dupuis: 'Sinds het verdrag moeten kinderen de ruimte gegeven worden om mee te beslissen over hun eigen toekomst. Dat is de reden dat JeugdNU actief inzet op een rol voor de kinderen zelf, het is belangrijk dat zij zich verantwoordelijk leren te voelen voor hun rechten en plichten. Inzet en betrokkenheid van kinderen is daarbij onmisbaar. Als stichting zetten wij in op de samenwerking met kinderen, opvoeders, het basisonderwijs, sociale partners en gemeenten met als doel het op een praktische wijze vormgeven van kindparticipatie en daarmee de implementatie van het verdrag in de gehele samenleving. Wij willen daarbij coördinerend, adviserend en informierend optreden.'

Checklist

Het Verdrag voor de Rechten van het Kind bevat 54 artikelen die zijn onder te verdelen in drie soorten rechten: provision, protection en participation (verzorging, bescherming en recht op deelname - of in de Nederlandse interpretatie - respect). Elke overheid is verplicht om beleid te maken waardoor deze rechten nageleefd kunnen worden.

JeugdNU heeft op basis van de 54 artikelen en geadviseerd door hoogleraar kinderrechten Jan Willems, een handige checklist opgesteld die in 16 vragen kinderen bewust maakt van hun rechten. 'De checklist is een praktisch middel wat kinderen én volwassenen de mogelijkheid biedt om grip te krijgen op de situatie waar een kind zich in bevindt', aldus Willemijn Dupuis.

STICHTING JEUGDNU

JeugdNU bewaakt preventief de rechten van het kind, zodat de kinderen de regie van hun leven in eigen hand houden. Dit is in de huidige maatschappij geen vanzelfsprekendheid. Stichting JeugdNU zet zich in om enerzijds met het organiseren van jeugdambassadeurs (9-12 jaar) kindparticipatie vorm te geven en anderzijds samen met de kinderen de kinderrechten te implementeren. Zij treden op als tolk om het Verdrag over de Rechten van het Kind uit te leggen aan hun leeftijdsgenoten en vertegenwoordigen hen op school, in de wijk en in de stad.

Toekomst

JeugdNU brengt onder redactie van jeugdambassadeurs het KinderrechtenMagazine uit, dat wordt verspreid over basisscholen, organisaties en overheden. In deelgemeente IJsselmonde start JeugdNU het komende schooljaar (2008-2009) met haar pilot 'TelMEE in Rotterdam.' De ambitie is dat de overige deelgemeenten volgen. Naar de toekomst toe spreekt Willemijn Dupuis de wens uit dat gemeenten bij het ontwikkelen van integraal jeugdbeleid beginnen bij de rechten van het kind met de methode van JeugdNU. 'Door het kinderrechtenverdrag als uitgangspunt te nemen bij het ontwikkelen van jeugdbeleid wordt samenhang gecreëerd. Deze samenhang is cruciaal voor de toekomst van onze kinderen!'

Positie kiezen!

De omgeving van het welzijnswerk verandert snel. De Wmo zorgt voor nieuwe thema's en verhoudingen met de gemeente. Aanbestedingen en nieuwe aanbieders die zich op uw markt begeven zorgen voor concurrentie en verdringing. Dit stelt andere eisen aan welzijnsondernemingen. Zij worden uitgedaagd opnieuw positie te kiezen als antwoord op deze veranderingen.

Om deze ondernemingen te ondersteunen bij het maken van positioneringkeuzes in de welzijnsmarkt is door de MOgroep in samenwerking met BMC de handreiking 'Positie kiezen' opgesteld. Een werkdocument waarmee organisaties direct zelf aan de slag kunnen.

Het helpt om even afstand te nemen van 'de waan van de dag'. Door in een paar stappen systematisch een aantal analyses uit te voeren op basis waarvan strategische keuzes gemaakt kunnen worden. Hoewel het document gericht is op welzijnsondernemingen leent de gehanteerde methodiek zich ook voor gebruik door organisaties die actief zijn in de maatschappelijke dienstverlening.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met senioradviseur van BMC Heleen Rijnkels via het telefoonnummer (033) 496 52 00.

VEERE REVISITED

De vorige nieuwsbrief Sociaal Beleid (april 2008) stond helemaal in het teken van de maatschappelijke ondersteuning in de gemeente Veere. We hebben veel positieve reacties gekregen op de verhalen van bestuurders en ambtenaren, bijdragen van maatschappelijke partners, leden van de dorpsraden en de Wmo-raad en portretten van klanten. Veere werkt vanuit een breed perspectief en met een even doortastende als creatieve insteek.

Mevrouw Bouwens hecht er waarde aan om haar woonsituatie en alle mogelijkheden die geboden worden voor zorg en welzijn te benadrukken. Mevrouw Bouwens woont geheel zelfstandig in een appartement in een woonzorgcomplex in Domburg. Zij kan als dit nodig is zorg ontvangen van Simnia*. Mevrouw Bouwens heeft hier al eens dankbaar gebruik van kunnen maken. De bewoners wordt de mogelijkheid geboden om deel te nemen aan diverse activiteiten van Simnia zoals toneelbezoek, zangmiddagen en gymnastiek. Mevrouw Bouwens ziet vanuit haar appartement dat bewoners regelmatig en met behulp van vrijwilligers uitgaan. Zelf krijgt ze zo'n twee maal per jaar een uitnodiging van de vereniging Ouderen van Domburg voor een dagje uit met de bus in Nederland.

*SIMNIA is een zorgcentrum in de Zeeuwse badplaats.

colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van BMC. Met de uitgave van deze nieuwsbrief willen wij door gebruik van praktijkvoorbeelden informatie geven over de ontwikkelingen binnen de huidige samenleving.

TEKST EN REDACTIE

Ebrien den Engelsman
Hugo Bakkum
Saskia de Man
Sanne Scholten
Marianne Dijkstra
Machteld Koelewijn

FOTO'S

Olaf Posselt
Philip Vélez McIntyre
Emi Barendse Dario Fo
Bindiya Balgobind

ONTWERP & VORMGEVING

Mooijekind ontwerpers, Loenen (Veluwe)

OPLAGE

2.000 exemplaren

MET DANK AAN

Combiwel, Gemeente Eersel, Gemeente Hellendoorn, Gemeente Westland, Stadsdeel Amsterdam-Zeeburg, Stichting JeugdNU.

MEER INFORMATIE

Wilt u naar aanleiding van deze nieuwsbrief meer informatie dan kunt u contact opnemen met ons bureau. Ook voor een vrijblijvend gesprek over de genoemde ontwikkelingen kunt u met ons contact opnemen.

Tips en suggesties voor deze nieuwsbrief zijn van harte welkom.

CONTACT

BMC
Postbus 490
3800 AL AMERSFOORT
(033) 496 52 00
site: www.bmc.nl
e-mail: redactie@bmc.nl

ABONNEMENT

Een kosteloos abonnement op deze nieuwsbrief is aan te vragen via redactie@bmc.nl.